

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
189

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 823. Περί αύξήσεως θέσεων προσωπικού της Ύπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας του Υπουργείου Συγκοινωνιών και άλλων τινών διατάξεων. 1
- N. 825. Περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων της διεύσεως τῶ ΙΚΑ Νομοθεσίας καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 823

Περί αύξήσεως θέσεων προσωπικού της Ύπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας του Υπουργείου Συγκοινωνιών και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ύφιστάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσταμεν:

Άρθρον 1.

1. Διά του κατά τὰ άρθρα 1 καὶ 2 του Ν. 51/1975 «περί αναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν υπηρεσιῶν» ἐκδοθησομένου οργανισμοῦ τῆς Ύπηρεσίας Πολιτικῆς Αεροπορίας (Υ.Π.Α.) του Υπουργείου Συγκοινωνιών, δύναται νά συσταθοῦν αἱ κάτωθι κατ' ανώτατον ὅριον θέσεις, εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων θέσεων:

α) Εἰς τοὺς Κλάδους Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως (ΑΤ), μέχρις ἑκατὸν πέντε (105) θέσεις.

β) Εἰς τοὺς Κλάδους Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως (ΑΡ), μέχρις ἑκατὸν δώδεκα (112) θέσεις.

γ) Εἰς τοὺς Κλάδους Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (ΜΕ), μέχρις ἑκατὸς τεσσαράκοντα δύο (342) θέσεις.

δ) Εἰς τοὺς Κλάδους Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (ΣΕ), μέχρις πέντε (5) θέσεις.

2. Διά του αὐτοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 του παρόντος ἄρθρου οργανισμοῦ ΥΠΑ, δύναται νά συσταθοῦν κατ' ανώτατον ὅριον, μέχρι διακόσιαι τεσσαράκοντα ὀκτώ (248) θέσεις ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ, εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων θέσεων.

3. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 του παρόντος ἄρθρου θέσεις, θά κατανεμηθοῦν εἰς Κλάδους καὶ εἰδικότητας διὰ του αὐτοῦ ὡς ἀνω οργανισμοῦ ΥΠΑ.

4. Ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων του παρόντος ἄρθρου συσταθησομένων νέων οργανικῶν θέσεων, πραγματοποιηθήσεται σταδιακῶς καὶ μέχρι ποσοστοῦ 40% κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ 20% δι' ἕκαστον τῶν ὑπολοίπων ἐτῶν.

Άρθρον 2.

1. Διά τὴν κατὰ τὰς διατάξεις του Ν. 51/1975 ἐκδοσιν του οργανισμοῦ τῆς Ύπηρεσίας Πολιτικῆς Αεροπορίας (ΥΠΑ) του Υπουργείου Συγκοινωνιών, τάσσεται νέα προθεσμία τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος.

2. Διά Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν, καθορίζονται αἱ ἀρμοδιότητες καὶ ἡ ἐπὶ μέρους διάρθρωσις τῶν υπηρεσιῶν του Κέντρου Ἡλεκτρονικοῦ Τηλελογιστοῦ του Υπουργείου Συγκοινωνιών, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 29 του Προεδρικοῦ Διατάγματος 985/1977 «περὶ Ὁργανισμοῦ του Υπουργείου Συγκοινωνιῶν».

Άρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν του παρόντος νόμου υπηρετοῦντες ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀρίστου γράδου μισθωτοὶ τῆς Ύπηρεσίας Πολιτικῆς Αεροπορίας, δύνανται νά διορίζονται εἰς κενὰς τακτικὰς θέσεις ἀναλόγως τῶν τυπικῶν τῶν προσόντων.

2. Διά τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 1 (παράγρ. 2), 2 (παράγραφοι 1 ἐδάφ. β' καὶ γ', 3, 4, 5, 7 καὶ 8) του Ν.Δ. 169/1969.

3. Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 διορισμὸς δὲν δύναται νά γίνῃ εἰς μὲν τοὺς Κλάδους ΑΤ, ΑΡ καὶ ΜΕ εἰς ἑκάστην ἀνώτερον του θου εἰς δὲ τοὺς Κλάδους ΣΕ εἰς ἑκάστην ἀνώτερον του θου.

4. Οί ως άνω διοριζόμενοι τίθενται εις τὸ ἀριστερὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάδμων τῶν, καὶ δὲν δύνανται νὰ κριθῶσι διὰ τὸν 5ον βαθμὸν οἱ τῶν Κλάδων ΑΤ, ΑΡ καὶ ΜΕ ἢ διὰ τὴν 7ον βαθμὸν οἱ τῶν Κλάδων ΣΕ πρὶν ἢ ἀποκτήσωσι δικαίωμα κρίσεως διὰ τοὺς βαθμοὺς τούτους οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρχαιότεροί τῶν.

5. Οἱ μὲν δι' οἰονδήποτε λόγον, διοριζόμενοι παραμένουν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι τοῦδε σχέσιν.

*Ἀρθρον 4.

1. Ὑπάλληλοι ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου κατέχοντες θέσεις ἐδικῶν ἀεροπορικῶν γνώσεων τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας (Υ.Π.Α.) τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἔχοντες τὰ ἐδικὰ τυπικὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως χειριστοῦ ἀεροπλάνων, ἐξαίρεται τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τοῦ Β.Δ. 83/72 «περὶ κανονισμοῦ ὁργανώσεως καὶ προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» (ἄρθρ. 23 παρ. 2^η) καὶ χρησιμοποιοῦμενοι μέχρι σήμερον ὡς χειριστὰ ἀεροπλάνων, παράλληλα μὲ τὰ εἰς τὴν Υ.Π.Α. λοιπὰ καθήκοντά των, ἐπιτρέπεται νὰ καταλάβουν, κατόπιν αἰτήσεώς των, ὑποβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, κενὰς θέσεις χειριστῶν ἀεροπλάνων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Β.Δ. 83/72.

2. Ἀπὸ τῆς, ὡς άνω, καταλήψεως τῶν κενῶν θέσεων χειριστῶν ἀεροπλάνων, αἱ κενούμεναι θέσεις ἐδικῶν ἀεροπορικῶν γνώσεων καταργοῦνται.

*Ἀρθρον 5.

1. Τὸ ὑπηρετοῦν, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς καλὴν παρίων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ ἀμειδόμενον εἰς ἕαρος τοῦ ἐδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ν.Δ. 638/1970 «περὶ ἱατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, διτρώων - τριτρώων μετὰ κινητήρος καὶ μοτοποδηλάτων», διορίζεται καὶ ἐντάσσεται εἰς τακτικὰς θέσεις τοῦ Ὑπουργείου τούτου, συνιστωμένης διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδόμενου κατόπιν προτάσεως τῶν Ὑπουργῶν Πρωθυπουργοῦ Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν. Ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ άνω διορισμοῦ καταργοῦνται αὐτοδικαίως αἱ ὑπὸ τῶν διοριζόμενων κατεχόμεναι θέσεις. Ἐπίσης, ἀπὸ τοῦ ἰδίου κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διορισμοῦ, καταργεῖται καὶ τὸ Ν.Δ. 449/1974 «περὶ προσλήψεως ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὠρισμένου χρόνου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν», ὡς ἐτροποποιήθη.

2. Δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς κατηγορίας τὰς ἀναφερομένας ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ν.π.δ.δ.».

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ὁ ἐν αὐτῇ διορισμὸς καὶ ἐνταξίς τῶν ὑπαλλήλων γίνεται εἰς τοὺς κλάδους τοῦ μονίμου προσωπικοῦ τοῦ ἐν λόγω Ὑπουργείου, ἀναλόγως τῶν τυπικῶν προσόντων ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἐπιφυλασσμένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 20 τοῦ Π.Δ. 611/1977 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπαλληλικὸς Κώδιξ» τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ν.π.δ.δ.», κατὰ τὰ λοιπὰ, ὁ ὡς άνω διορισμὸς καὶ ἐνταξίς ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 καὶ ὑπὸ τοῦς ἐν αὐτῷ ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ἐφαρμοζόμενων ἀναλόγως καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἀφορῶν εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἁρθρου ρυθμιζόμενον θέμα καὶ προσυζητημένων τῶν ἐν αὐτῷ προβλεπομένων ὁρίων ἡλικίας κατὰ πέντε (5) ἔτη. Ἡ ὑπὸ

τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ἰδίου Ν. Δ/τος προβλεπομένη δέμημος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ὡς ἡμερομηνία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 2, 9 καὶ 10 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς άνω Ν. Δ/τος 169/1969 ὁρίζεται ἡ ἡμερομηνία δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Αἱ ἐν γένει ἀποδοχαὶ τοῦ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἁρθρου, μονιμοποιουμένου προσωπικοῦ μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980 βαρύνουν τὸν ἐδικὸν λογαριασμὸν τοῦ Ν.Δ. 638/1970.

5. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 638/1970, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, καθορίζονται τὰ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἐξεταστῶν ἱατρῶν, τὰ τῆς συνθέσεως τῶν ἐξ ἱατρῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐξέτασιν, ἐπὶ περιπτώσεων κατ' ἄς κρίνεται σκόπιμος ἡ συγκρότησις τοιοῦτῶν ἐπιτροπῶν, τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ποσὸν κατὰ περίπτωσιν, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐξεταστῶν ἱατρῶν, τῶν μελῶν ἐξ ἱατρῶν τῶν ὡς άνω ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐν γένει ἔργου τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὁδηγῶν. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐξεταστῶν ἱατρῶν καὶ ἡ σύνθεσις τῶν ἐξ ἱατρῶν ἐπιτροπῶν γίνονται δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου νομαρχοῦ. Αἱ άνω ἐπιτροπαὶ λειτουργοῦν ἐκτὸς τῶν ὥρων ἐργασίας τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτῶν τῶν ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. 754/1978 «περὶ συρμίσσεως τῶν ἀποδελχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν ν.π.δ.δ. ὡς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων».

6. Ἡ περίπτ. α' τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς άνω Ν.Δ. 638/1970, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ἐξεταστῶν ἱατρῶν, τῶν μελῶν τῶν ἐξ ἱατρῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν οἰασθήποτε φάσεως θανάτου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐν γένει ἔργου τῆς ἐξετάσεως τῶν ὁδηγῶν, ἐξαίρεται τῶν θάπανων διὰ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ διὰ τὸ ἐν λόγω ἔργον».

7. Εἰς τὰς ρυθμίσεις τῶν παρ. 1—4 τοῦ παρόντος ἁρθρου ὑπάρχοντες καὶ οἱ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 169/1969, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν ὑπάλληλοι ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοὺς συντρέχουν αἱ αὐταὶ προϋποθέσεις ὡς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου.

*Ἀρθρον 6.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Νόμου 588/1977, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρεν ὡς ἐξῆς:

«Οἱ οὕτω μεταφερόμενοι τίθενται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάδμων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Μεταφορῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς των, κρίνονται κανονικῶς διὰ προαγωγὴν εἰς τοὺς ἐνιαίους βαθμοὺς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου καὶ δὲν δύνανται νὰ κριθοῦν διὰ τοὺς βαθμοὺς 7ον κλάδου ΣΕ, 5ον καὶ 3ον κλάδων ΜΕ, ΑΡ καὶ ΑΤ, πρὶν ἢ ἀποκτήσωσι δικαίωμα κρίσεως διὰ τοὺς βαθμοὺς τούτους οἱ κατὰ τὴν χρόνον τῆς ἀνωτέρω μεταφορᾶς των, ἀρχαιότεροί των».

*Ἀρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλην τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 1, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ 1.1.1979.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΣΜ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 825

(2)

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς διεποδῆς τὸ ΙΚΑ Νομοθεσίας καὶ οὐθμι-
σεως συναγῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας εἰσφορὰ πρὸς τὸ ΙΚΑ ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου ὁσπερ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων ποσοστῶν εἰσφορᾶς.

Εἰσφορὰ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καταβάλλονται διὰ τὰς μέχρι τοῦ ἐκάστοτε ἰσχυόντος τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ παρόντος ἀνωτάτης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως ἀποδοχᾶς.

Αἱ δι' ἐκάστην μισθολογικὴν περίοδον καταβλητέαι εἰσφορὰὶ δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ νὰ τροποποιεῖσιν εἰς ἀκεραίας δεκάδας δραχμῶν, τῶν ποσῶν μέχρι μὲν καὶ πέντε δραχμῶν παραλειπόμενων, τῶν δὲ ἀνωτέρων τῶν πέντε λογιζομένων ὡς ἀκεραίων δεκάδων δραχμῶν».

2. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζόμενον ἀνώτατον ὅριον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν Κλάδου ἀθλητικῆς τῶν συνταξιούχων, περὶ ὧν τὸ ἁρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων».

3. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/51, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. 4476/1965, «περὶ προσθέτου παρὰ τῷ ΙΚΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας», ἡ φράσις «... διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἡσφα-

λισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφοραὶ».

Εἰς τὸ ἁρθρον 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἰσχύει σήμερον, αἱ φράσεις «τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου» καὶ «τεκμαρτοῦ μισθοῦ», ἀντικαθίστανται ἀντιστοίχως διὰ τῶν φράσεων «πραγματικῶν μισθῶν» καὶ «πραγματικῶν ἡμερομισθίων».

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Κανονισμὸς θέλει ὁρίσει τὰ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ δύναται νὰ προβλεφθῇ ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰσφορῶν ἐπὶ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου, τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ παρόντος ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τινὰς κατηγορίας ἡσφαλισμένων γενικῶς ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς, ὅσπερ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τεκμαρτομένων ἀποδοχῶν ἢ τεκμαρτομένου εἰσοδήματος κατὰ κατηγορίας».

5. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 καταργεῖται.

6. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, λαμβάνοντα ἀριθμὸν 6.

«6. Ἐπὶ ἡσφαλισμένων ἀπασχολουμένων διαδοχικῶς ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐργασίας εἰς πλείονας ἐργοδοτάς, μετ' ἐκάστου τῶν ὁποίων συνάπτεται ἰδίᾳ σχέσις ἐργασίας, καταβάλλεται παρ' ἐκάστου τούτων ἡ εἰσφορά μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου ἀποδοχῶν περὶ οὗ ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ παρόντος. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρίζονται τὰ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἡμερομισθοῦ τῶν ἐν ἀσφαλίσει ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ μῆνα, τὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν ἡσφαλισμένον τῶν, ἐπὶ πλέον τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἁρθρον ἀνωτάτου ὁρίου, ἀποδοχῶν, καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσφορῶν, δι' ἀπάσης τὰς ἀπασχολήσεις του καὶ τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν χορηγητέων αὐτῷ παροχῶν».

7. Αἱ παράγραφοι 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 λαμβάνουν τοὺς ἀριθμοὺς 7, 8, 9 καὶ 10 ἀντιστοίχως.

8. Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«στ. Ἐπὶ ἔργου ἐκτελούμενου ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ διὰ μετολαβόντων προσώπων μετ' ὧν οὗτος συνελήθη καὶ αὐτὸν ἀναλαμβάνουν τὴν ἐκτέλεσιν τμήματος ἢ τοῦ συνόλου τοῦ ἔργου, ἐφ' ὅσον τὰ μετολαβόντα πρόσωπα προσλαμβάνουν καὶ ἀμείβουν τοὺς ἐκτελεστάς αὐτῶν, ἐργοδοταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως καὶ ὁ κύριος τοῦ ἔργου καὶ πάντα τὰ μετολαβόντα πρόσωπα».

9. Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς τούτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ὀφειλομένων εἰσφορῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐπιχειρητικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Ὀμικῶν καὶ Ἐυλοργικῶν Ἐργασίων.

10. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 2963/1954, εἶναι ὅτι ὁ Αὐτόνομος Ὄργανισμὸς Ἐργατικῆς Κατοικίας δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν ἐργοδοτικῶν ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνεισπραττεμένων τειροῦτων, διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελούμενα ἔργα.

11. Τὸ ἁρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 87/1967 «περὶ συγχωνεύσεως εἰς τὸ ΙΚΑ τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, Μολεργατῶν καὶ Μηχανοτεχνιτῶν, τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Πρωτοπικῶν ΑΣΟ, τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων πρῶτον μορφῆς Α.Ε. Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν, Πλινθοποιῶν καὶ Ἀγγειοπλαστῶν», καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ ὑπάγονται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἐτροποποιήθη:

α) Οι απασχολούμενοι εις βουστάσια, ιπποφορέια, πτηνοτροφεία, χοιροτροφεία, τυροκομεία και παρεμφερείς πρὸς αὐτὰ πάσης μορφῆς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, κειμένας εἰς περιοχὰς εἰς ἃς τὸ Ἰδρυμα ἐπεξετάθη μετὰ τὴν 1.7.1962 ἢ θέλει ἐπεκταθῆ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

β) Οι απασχολούμενοι εἰς γεωργικὰς ἐργασίας διὰ λογισμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ.

γ) Οι ἀξιομακίαι πολέμικῃς διαδεξιμότητος.

2. Χρόνος απασχολήσεως τῶν ὑπὸ στοιχεῖα β καὶ γ προσώπων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐντὸς ἀσφαλιστικῶν περιοχῶν μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, ἐφ' ὅσον καταβλήθησαν αἱ ἀντιστοιχοὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορὰὶ ἐργοδότη καὶ ἡσφαλισμένου ἢ θύλον καταβλήθη αὐτὰ ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς ὑπὸ στοιχ. στ' περιπτώσεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προστεθείσης διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4504/1966, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 14 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4577/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας «περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολουθῶν ἐδαφίων:

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει τοῦ ρητινοσυλλέκτου ἐξευρίσκειται διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐκ τῶν στοιχείων τῶν ἐιομηγάνων καὶ ἐμπόρων ρητίνης προκύπτοντος ἐτησίου εἰσοδήματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς παραδόσεως τῆς συλλεγείσης ρητίνης, διὰ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ καθοριζομένου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου μιᾶς τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη, οὐχὶ πάντως μικροτέρας τῆς τρίτης (III) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

Αἱ ἡμέραι ἐργασίας ἀνάγονται εἰς τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος παραδόσεως τῆς ρητίνης. Ἐπὶ παραδόσεως ρητίνης ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, αἱ ἀναλογούσαι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡμέραι ἐργασίας θεωροῦνται ἀναγόμεναι εἰς τὸ προηγούμενον τῆς παραδόσεως τῆς ρητίνης ἡμερολογιακὸν ἔτος».

4. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἡ Β' περίοδος αὐτοῦ ἡρμηνεύθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 2698/1953 «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἰδρυματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας ὡς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν πρόσωπόν τι ἐκτὸς τῆς ἐργασίας ἦν παρέχει καὶ δι' ἣν ἀσφαλίζεται εἰς εἰδικὸν Ταμεῖον ἀσφαλίσεως, ἐξαιρουμένων, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως, παρέχῃ καὶ ἐτέραν ἐργασίαν παρ' ἐτέρῳ ἐργοδότη, πληροῦσαν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη, μὴ θεμελιούσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρ' ἐτέρῳ Ταμείῳ κυρίως ἀσφαλίσεως, ὑπάγεται ὡς πρὸς ταύτην εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ».

5. Ὁ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. 4476/1965 χρόνος ἀσφαλίσεως, δι' ὃν καταβλήθησαν εἰσφορὰὶ εἰς τὸ ΤΕΒΕ παρὰ τῶν μελῶν τῶν Βιοτεχνικῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Ν. 602/1915 «περὶ Συνεταιρισμῶν» τῶν απασχολουμένων μετὰ τὰ γονακικά, περὶ ὧν ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. 4476/1965, λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΕΒΕ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν λόγῳ προσώπων τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως διὰ τὸν ἀντιστοιχὸν χρόνον.

6. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως δὲν χωρεῖ ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς περὶ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως δηλώσεως, εἶναι ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος νόμου».

7. Ἡσφαλισμένοι τῶν συγγενευθέντων εἰς τὸ ΙΚΑ Ταμείων, ὡς καὶ ἡσφαλισμένοι ὑπαγόμενοι ἤδη εἰς τὸ ΙΚΑ καὶ διατελέσαντες ἡσφαλισμένοι εἰς Εἰδικὰ Ταμεία κυρίως ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, ἀναλαβόντες τὰς ἀσφαλιστικὰς τῶν εἰσφορὰς, δύνανται ν' ἀναγνωρίσουν ὡς ἐν ἀσφαλίσει παρὰ τῷ Κλάδῳ συντάξεων τοῦ ΙΚΑ τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ δι' ὃν ἀνέλαβον τὰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἀπονομήν συντάξεως ἐξ ἐτέρας πηγῆς.

Ἡ ἀναγνώρισις χωρεῖ αἰτῆσει τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ καταβολῆς ὑπ' αὐτοῦ, τῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ἰσχυουσῶν εἰσφορῶν, ἡσφαλισμένου μὲν ἐὰν ἀνέλαβεν τὰς εἰσφορὰς μόνον τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐργοδότη καὶ ἡσφαλισμένου ἐὰν ἀνέλαβεν τὰς εἰσφορὰς ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, ὑπολογιζομένων κατ' ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις βάσει τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἢ προκειμένου περὶ συνταξιούχων ὅσας τῶν ἀποδοχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν λαμβανομένην σύνταξιν.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

8. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Μετακλητοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου δύνανται, τῇ αἰτήσῃ των, νὰ ὑπαχθῶν προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου».

9. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 2413/1953, καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

10. Τὸ προσωπικὸν τῶν Κλωστοῦφαντουργείων Ἐδέσεως «ΕΣΤΙΑ», τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964 μέχρι τοῦ ἔτους 1972 ἀπασχολήθη εἰς τὸν συσταθέντα Παραγωγικὸν Συνεταιρισμὸν Περιορισμένης Εὐθύνης «Η ΕΔΕΣΣΑ», δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ ΙΚΑ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεως του, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἡ ὀφειλὴ δύναται νὰ καταβληθῇ, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἡσφαλισμένου, εἴτε ἐφ' ἀπαξ, εἴτε εἰς 36 ἰσοπέσους μηνιαίας δόσεις.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

11. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 710/1977 «περὶ Ξεναγῶν» ἐξαμηνος προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως προγενεστέρως απασχολήσεως Ξεναγῶν παρατείνεται μέχρι τῆς 31.12.1978.

12. Ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι τοῦ ΙΚΑ, απασχοληθέντες ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ ἀσφαλισθέντες ἀπὸ τὸ ἔτος 1937 μέχρι τοῦ ἔτους 1947 εἰς τοὺς τότε λειτουργούντας ἰταλικούς ἀσφαλιστικούς φορεῖς, ὡς καὶ ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι τοῦ ΙΚΑ απασχοληθέντες ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς καὶ ἀσφαλισθέντες εἰς Βουλγαρικὸς ἀσφαλιστικούς φορεῖς, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν χρόνον τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ταύτης ὡς συντάξιμον παρὰ τῷ ΙΚΑ, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνώρισεως αἰτήσεως, ὑπολογιζομένων βάσει τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τούτου ἰσχύοντος κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Ο χρόνος ασφαλίσεως εις τούς Ιταλικούς ή βουλγαρικούς φορείς αποδεικνύεται από στοιχεία των φορέων τούτων ή από έπίσημα στοιχεία των Έλληνικών Αρχών.

Ο έσας της παρούσης άναγνωρίζομενος χρόνος δέν δύναται νά ληφθή υπό όψει διά την θεμελίωσιν του δικαιώματος συντάξεως ή τον καθορισμόν του ποσού αυτής πρό της ολοσχερούς έξοφλήσεως του διά την έξαγοράν καθορισθέντος ποσού.

*Άρθρον 3.

Η παρ. 2 του άρθρου 1 της κυρωθείσης διά του Ν. 321/1976 «περί κυρώσεως της νομοθετικού περιεχομένου πράξεως «περί καθορισμού νέας έσσεως ύπολογισμού και άναπροσαρμογής των συντάξεων του Ι.Κ.Α., ως και αύξήσεως των υπό του Ο.Γ.Α. του Τ.Ε.Β.Ε. και του Τ.χ.μ.ε.ύ. Α.σ.α.λ.ε.ς. Ε.μ.πόρ.ν. καταβαλλομένων συντάξεων» πράξεως νομοθετικού περιεχομένου της 4.2.1976, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Διά τον ύπολογισμόν των συντάξεων λαμβάνεται ως έσας εις πάναν περίπτωσην τό έκάστοτε ισχύον τεκμαρτόν ήμερομίσθιον της ασφαλιστικής κλάσεως, εις ήν κατατάσσεται ό ήσφαλισμένος, έσας του πηλίκου του προκύπτοντος εκ της διαιρέσεως του συνόλου των πραγματικών του αποδοχών, μετά των δώρων έορτών, των ληφθεισών κατά τά δύο ήμερολογιακά έτη τά άμέσως προηγούμενα εκείνου καθ' ό ύπεβλήθη ή αίτησις περί συνταξιοδότησεως, διά του αριθμού των ήμερών έργασίας, δι' ός υπήχθη εις την ασφάλισιν έντός της διετίας ταύτης. Αποδοχαί πέρν του τεκμαρτού ήμερομισθίου της άνωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως της ισχυούσης κατά την καταβολήν των εισφορών, έντός της άνωτέρω διετίας, δέν λαμβάνονται υπό όψει.

Εάν ό ήσφαλισμένος δέν έπραγματοποίησεν έντός των άνωτέρω δύο ήμερολογιακών έτών τετρακοσίας τουλάχιστον ήμέρας έργασίας, διά την έξεύρεσιν του τεκμαρτού ήμερομισθίου της κλάσεως ύπολογισμού, λαμβάνονται υπό όψει και αι αποδοχαί ήμερών έργασίας της άμέσως προγενεστεράς χρονικής περιόδου μέχρι συμπληρώσεως συνολικώς τετρακοσίων ήμερών έργασίας.

Αύξήσεις αποδοχών του ήσφαλισμένου κατά την άνωτέρω διετίαν, ή κατά την διάρκεια των ως άνω ήμερομισθίων, ύπερβαίνουσιν τό κατά τό αυτό χρονικών διάστημα ποσοστόν αύξήσεως του κατωτάτου ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργατου, προσηυξημένου κατά 6% δέν λαμβάνονται υπό όψει διά τον, κατά τά άνωτέρω, ύπολογισμόν των συντάξεων, εκτός εάν αι αποδοχαί αύται προβλέπονται υπό συλλογικών συμβάσεων έργασίας, κανονισμών ή διαιτητικών αποφάσεων ή καταβάλλονται υπό του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ.

Εάν έχώρησεν άνακαθορισμός των συντάξεων κατ' έφαρμογήν της παρ. 9 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, αποδοχαί, έμπίπτουσιν εις τον πρό του άνακαθορισμού χρόνον, λαμβάνονται υπό όψει ηύξημένα κατά τό ποσοστόν αύξήσεως των όρίων των μισθών και τεκμαρτών ήμερομισθίων».

*Άρθρον 4.

1. Η παράγρ. 4 του άρθρου 37 του Α.Ν. 1846/1951, ως έτροποποιήθη και συμπληρώθη υπό του άρθρου 13 του Ν. 4476/1965 και αντικατεστάθη διά της από 4.2.1976 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου κυρωθείσης διά του Ν. 321/1976, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Από πρώτης του μεθεπομένου μηνός από της εκάστοτε αύξήσεως του κατωτάτου ήμερομισθίου άρρενος άνειδικεύτου έργατου, αύξάνονται κατά τό αυτό ποσοστόν τά όρια μισθών και τά τεκμαρτά ήμερομισθία των έν παραγράφω 1 ασφαλιστικών κλάσεων. Τό ποσοστόν της αύξήσεως διαπιστούται έντός διεμήνου δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ, δημοσιευομένης διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Διά της αυτής αποφάσεως στρογγυλοποιούνται εις άκεραίαις μονάδας δραχμών, των μόν ποσών μέχρι 0.5 της δραχμής παραλειπομένων, των δέ άνωτέρων λογιζομένων ως άκεραίων μονάδων δραχμών».

2. Η παράγρ. 9 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 42 του Ν. Δ. 2698/1953 και του άρθρου 4 της διά του Ν. 321/1976 κυρωθείσης από 4.2.1976 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«9. Από της κατά την παράγρ. 4 του άρθρου 37 του παρόντος αύξήσεως των όρίων μισθών και των τεκμαρτών ήμερομισθίων των ασφαλιστικών κλάσεων, τό ποσόν των συντάξεων, των ύπολογισθεισών έσας των πρό της αύξήσεως ισχυόντων τεκμαρτών ήμερομισθίων, άνακαθορίζεται, έσας τό διαμορφωθέντος νέου τεκμαρτού ήμερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις την όποιαν άνήκει ό συνταξιούχος».

3. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος ό κατά 22% άνακαθορισμός των συντάξεων, συνεπεία των από 1.2.1978 κατά 15% και από 1.7.1978 κατά 7% αύξήσεων του κατωτάτου ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργατου, ένεργείται αναδρομικώς από 1ης Μαΐου και 1ης Σεπτεμβρίου 1978 αντίστοιχως.

*Άρθρον 5.

1. Εν τέλει της παρ. 15 του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται έδάφειον έχον ούτω:

«Συνυπολογίζονται, όπως και αι ήμέραι δι' ός ό ήσφαλισμένος έπεδοτήθη λόγω άσθενείας ή τακτικής άνεργίας έντός της τελευταίας δεκαετίας πρό της ύποβολής της αίτήσεως συνταξιοδότησεως, όχι πάντως πρό της 1.1.1976. Αί συνυπολογιζόμεναι ήμέραι δέν δύναται νά ύπερβούν τά διακόσια (200) ήμερομίσθια συνολικώς».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παρ. 2 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4104/1960 και της παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 346/1974 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της περί ΙΚΑ νομοθεσίας», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Επί άναπηρίας όφειλομένης εις εργατικών άτύχημα τό ποσόν της χορηγητέας μετά των οικογενειακών βαρών συντάξεως δέν δύναται νά είναι κατώτερον του 60% του 25πλάσιου του τεκμαρτού ήμερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ήν κατατάσσεται ό ήσφαλισμένος, κατά τό άρθρον 37 του παρόντος, τό όποιον ποσόν όμως δέν δύναται νά ύπερβαίνη τό 25πλάσιον του εκάστοτε ισχύοντος τεκμαρτού ήμερομισθίου της όγδόης (VIII) ασφαλιστικής κλάσεως μέχρι της 31.12.1980, της ένατης (IX) διά τό από 1.1.1981 και μέχρι 31.12.1983 χρονικών διάστημα και της δεκάτης (X) διά τον από 1.1.1984 και έφεξής χρόνον».

3. Τό πρώτον έδάφειον της παρ. 3 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως έτροποποιήθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4104/1960 και της παρ. 1 του άρθρου 3 της από 4.2.1976 πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου κυρωθείσης διά του Ν. 321/1976, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Τό ποσόν της συντάξεως λόγω άναπηρίας ή γήρατος προσανέστανται διά την σύζυγον κατά τό ποσόν ενός και ήμισους του εκάστοτε ισχύοντος ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργατου έρ' όσον δέν άτκει έπαγγελματι ή δέν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού όργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου.

Καθ' εκάστην έφεξής αύξησιν του κατωτάτου ήμερομισθίου άνειδικεύτου έργατου ό άνακαθορισμός της ως άνω προσανέσσεως, χωρεί από της ήμέρας άνακαθορισμού των συντάξεων κατά τάς διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος».

4. Εν τέλει της παρ. 3 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως έτροποποιήθη υπό της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4104/1960, προστίθεται διάταξις έχουσα ούτω:

«Αί διά τά τέκνα χορηγούμεναι προσανέσσεως συντάξεων δέν δύναται νά ύπολογισθούν κατά πάσαν περίπτωση επί τμήματος συντάξεως άνωτέρου του εκάστοτε 25πλάσιου του τεκμαρτού ήμερομισθίου της δεκάτης (X) ασφαλιστικής κλάσεως».

Τυχόν καταβάλλόμενα επί πλέον ποσά εξακολουθούν να καταβάλλονται, συμπληρώνονται όμως εις πάσαν μελλοντικήν αξίησιν των συντάξεων».

5. Το τελευταίον εδάφιον της παραγρ. 6 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1846/1951, ως συμπληρώθηκε δια της παρ. 3 του άρθρου 16 του Ν. 4497/1966, «περί ρυθμίσεως θεμάτων κοινωνικής ασφαλίσεως και περί άλλων τινών διατάξεων», αντικαθίσταται δια των ακόλουθων εδαφίων:

«Κατ' εξαίρεσιν το δικαίωμα εις σύνταξιν των τέκνων ἐγγόνων και προγόνων παρατείνεται ἐφ' ὅσον χρόνον, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρου ὁρίου ἡλικίας, συνεχίζουσιν τὰς σπουδὰς των εἰς ἀνωτέρας ἢ ἀνωτάτας σχολὰς καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἀποῦν ἐπαγγελματίαι ἢ δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ οἰοῦντοτε φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

Τὰ ἀνωτέρω ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ ἀνικάνου πρὸς πᾶσαν διοριστικὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε πρὸ τῆς συμπληρώσεως των ὁρίων τούτων ἡλικίας».

6. Ἐν τέλει τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται παράγραφος 14 ἔχουσα οὕτω:

«14. α) Τὸ κατώτατον ὄριον των ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων εἶναι ἴσον, προκειμένου μὲν περὶ συντάξεων λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας, πρὸς τὸ ἐκάστοτε σύνολον 15 κατωτάτων ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου, προκειμένου δὲ περὶ συντάξεων λόγῳ θανάτου, πρὸς τὸ ἐκάστοτε σύνολον 13,5 κατωτάτων ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου, μειούμενον εἰς ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις κατὰ τὸ ποσοστὸν καθ' ὃ ὁ συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένην σύνταξιν.

Προκειμένου περὶ των δικαιούχων συντάξεως ἡ βοηθήματος τύπου συντάξεως ἔσται τῆς παραγρ. 7 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 465/1970 «περὶ αὐξήσεως των καταβαλλομένων ὑπὸ φορέων Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως συντάξεων καὶ τροποποιήσεως των συναρῶν διατάξεων» τὸ ὡς ἂν κατώτατον ὄριον, εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐκάστοτε σύνολον 12 ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

β) Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μείωσις τοῦ κατωτάτου ὁρίου δὲν ἰσχύει διὰ συνταξιούχους ἐξ οἰκισθέντες αἰτίας ὡς καὶ διὰ τυχόντας βοηθήματος τύπου συντάξεως, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους, τοῦ ἐπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνεπλήρωσαν τὸ 68ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

γ) Προκειμένου περὶ συνταξιούχων λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἡ τυχόντας βοηθήματος τύπου συντάξεως, τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον κατώτατον ὄριον προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἐκάστοτε ποσὸν τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου διὰ τὴν σύζυγον καὶ ἐνὸς εἰσέτι ἡμερομισθίου δι' ἕκαστον τέκνον ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς τροποποιήθηται ἰσχύει.

Ἐπὶ καταστάσεως ἀπολύτου ἀναπηρίας τὸ κατώτατον ὄριον προσαυξάνεται κατὰ 15%.

δ) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ συνταξιούχων ἢ βοηθηματούχων τοῦ ΙΚΑ οἱ ὁποῖοι τυγχάνουν καὶ συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἐτέρου ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ λαμβάνουν καὶ ἐτέραν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΙΚΑ. Ἐὰν ὅμως τὸ ἄθροισμα των τοιούτων συντάξεων εἶναι μικρότερον τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τοῦ ΙΚΑ, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἡ διαφορά μεταξὺ τοῦ ἀφαιρέματος τούτου καὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως.

Προκειμένου περὶ συντάξεων, ἀπονεμομένων κατ' ἐφαρμογὴν διμερῶν ἢ πολυμερῶν διεθνῶν συμβάσεων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, τὸ ποσὸν τῆς χορηγούμενου ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐκ των συμβάσεων ἢ κανονισμῶν τούτων προβλεπόμενον.

ε) Ἐν ἐκάστη ἐφεξῆς αὐξήσει τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου ὁ ἀνακαθορισμὸς των ὡς ἂν κατωτάτων ὁρίων συντάξεων καὶ προσαυξήσεων χωρεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀνακαθορισμοῦ των συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος».

7. Ἡ περίπτωσης δ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 33 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 αντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«δ) Τὰ ἄρχαια τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα, υἱοθετηθέντα, προγονοί) καὶ ἐπὶ ἡσυχαιουμένης ἢ θήλαος συνταξιούχου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἐπιδοματούχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον δὲ ταῦτα συνεχίζουσιν τὰς σπουδὰς των μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των».

8. Αἱ παράγραφοι 7 καὶ 8 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 καταργούνται.

9. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4577/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ άλλων τινῶν διατάξεων», δὲν ἰσχύουν διὰ τὸ ΙΚΑ.

10. Ἡ περίπτωσης ε' τῆς παραγράφου 7 τοῦ άρθρου 31 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ νὰ ὁρίζεται, ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον εδάφιον μειωτικῆς περιόρισψως, ἐφ' ἂπαξ βοηθήματα εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριακονταπλάσιον τοῦ ἐκάστοτε ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Εἰς περιπτώσιν παθολογικῆς ἀνεπίξεως τοῦ τοκετοῦ, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω βοηθήματος, παρέχεται καὶ νοσοκομιακὴ περίθαλψις».

11. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 32 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, τὸ ΙΚΑ καταβάλλει ἐφ' ἂπαξ βοηθήματα δι' ἑξῶδα κηδείας καὶ ἐπὶ θανάτου μέλους οἰκογενείας συνταξιοδοτούμενου λόγῳ θανάτου ἡσυχαιουμένου ἢ συνταξιούχου.

12. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 10 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ ὑπὸ των ἀνωτέρω διατάξεων προβλεπόμενον ἐπίδομα δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐπὶ ποσοῦ συντάξεως ἀνωτέρου τοῦ ἐκάστοτε 25πλάσιου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς δεκάτης (X) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως».

13. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις των παρ. 2 καὶ 6 τοῦ παρόντος άρθρου ἰσχύουν ἀπὸ 1ης Μαΐου 1978.

Ἄρθρον 6.

Ἡλικία.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3083/1954 καὶ συμπληρώθηκε ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 20 τοῦ Ν. 4476/1965, αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἡλικία των ἡσυχαιουμένων καὶ των μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐντὸς ἐνεργούντων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως των. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς των μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια, των δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια.

2. Ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἐγγραφῶν εἰς τὰ αὐτὰ ἡ διάφορα Μητρώα Ἀρρένων ἢ ἐν ἰσχύϊ Δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὡς ὅψις ἡ παλαιότερα ἐγγραφή. Ἐν περιπτώσει διορθώσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων ἢ τὰ ἐν

ισχύι Δημοτολογία, γενομένη δι' αποφάσεων του Στρατολογικού Συμβουλίου ή καθ' οιονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται υπ' όψει το πρό της διορθώσεως ή της μεταβολής αναγραφόμενον έτος γεννήσεως.

3. Μη υπάρχουσας ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως ή έγγραφης εις τὰ Μητρώα άρρέων ή τὰ εν ισχύι Δημοτολογία ή ήλικία βεβαιούται δι' αποφάσεως της εν παραγράφω 6 'Επιτροπής. αιτήται το άρμόδιον όργανον του ΙΚΑ ή του ήσφαλισμένου. Δι' αποφάσεως της αυτής 'Επιτροπής βεβαιούται ώσαύτως ή ήλικία επί άμφισβητήσεως υπό του ήσφαλισμένου της έρρότητας της έγγραφης του έτους γεννήσεως εις τὰ Μητρώα 'Αρρέων ή Δημοτολογία έρειδόμενης αποκλειστικώς επί έγγραφων στοιχείων συντεταγμένων πρό της ύπαγωγής εις την άσφάλισιν.

4. 'Η ήλικία των, κατά τον χρόνον της αιτήσεως των άσφαλιστικών παροχών, άλλοδαπων ή των άκαθόριστου ύπηρετήτος ήσφαλισμένων και μελών της οικογενείας των, άποδεικνύεται δι' έγγραφου στοιχείου προέλαπομένου υπό της Νομοθεσίας του Κράτους, εν ή έλλαθε χώραν ή γέννητης, θεωρούμενου υπό της οικείας 'Ελληνικής Προξενικής 'Αρχής.

Αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου τυγχάνουν αναλόγου έφαρμογής και εν προκειμένω.

5. Ός ήμερομηνία γεννήσεως των ήσφαλισμένων λαμβάνεται ή αναγραφόμενη εις την ληξιαρχικήν πράξιν. Μη υπάρχουσας ληξιαρχικής πράξεως, ως ήμερομηνία γεννήσεως λογίζεται κατά πάσαν περίπτωσιν ή 1η 'Ιουλίου του έτους γεννήσεως.

6. Δι' αποφάσεως του Διοικητού του ΙΚΑ συνιστάται εις τὰ μεγαλύτερα ύποκαταστήματα τούτου ή προέλαπομένη υπό της παραγρ. 3 του παρόντος άρθρου Ειδική 'Επιτροπή αποτελούμενη:

α) 'Εξ ενός Πρωτοδίκου ή 'Αντισταγματέως Πρωτοδικών και άνω, εν έναρρεία ή συντάξει, ως Προέδρου ύποδεικνυμένου υπό του προϊσταμένου του οικείου Δικαστηρίου ή Εισαγγελέως μετά τριών αναπληρωτών.

β) 'Εκ δύο υπαλλήλων του ΙΚΑ, επί έαυτώ 6ωι τούλάχιστον, όριζομένων υπό του Διοικητού αυτού, ως μελών, μετά των αναπληρωτών των.

Ε'ς τον Πρόεδρον, τὰ μέλη και τόν γραμματέα της 'Επιτροπής καταβάλλεται άποζημίωσις καθοριζομένη διά κοινής αποφάσεως των 'Υπουργών Συντονισμού, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών και Κοινωνικών 'Υπηρεσιών».

*Άρθρον 7.

1. 'Η παράγραφος 6 του άρθρου 40 του Α.Ν. 1846/1951 ως αντικατεστάθη διά της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του Ν. 4476/1965, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Πάται αι αξιώσεις εκ παροχών εις χορηγία της άσφαλίσεως άθλητικής παραγράφονται μετά έξ μηνας άρ' ής κατέστησαν άπαιτητάι.

'Απαιτητάι δόσεις συντάξεων μη εισπραχθείσαι δι' οιονδήποτε λόγον εντός έτους παραγράφονται. 'Η έτησία παραγραφή άρχεται από του τέλους του μηνός εν άρχα ή υπό πληρωμήν συντάξεις.

'Επί άνακλήσεως ή εξεφάνσεως εν όλω ή εν μέρει όριστικής συνταξιοδοτικής αποφάσεως του άσφαλιστικού όργανου, δέν επιτρέπεται δι' οιονδήποτε λόγον ή άναγνώρισις άνδρομικώς εις έάρος του ΙΚΑ άπαιτήσεων εκ συντάξεων ή διαφορών συντάξεων πέραν της πενταετίας από της ήμέρας καθ' ήν ύποβλήθη ή πρός άνακλήσιν της αποφάσεως αίτησις του ενδιαφερομένου.

'Επί επανεξετάσεως όριστικώς κριθείσης περιπτώσεως τη επικλήσει παρά του ενδιαφερομένου νέων κρίσιμων πραγματικών στοιχείων δέν επιτρέπεται δι' οιονδήποτε λόγον ή άναγνώρισις εις έάρος του ΙΚΑ άπαιτήσεων εκ συντάξεων ή διαφορών συντάξεων πρό του χρόνου ύποβολής της σχετικής αίτήσεως, εκτός εάν τὰ στοιχεία ταύτα προκύπτουν άναμφισβητήτως εκ του συνταξιοδοτικού φακέλου του ενδιαφερομένου.

Πάσα άλλη οιαδήποτε κατά του ΙΚΑ άπαιτήσις παραγράφεται μετά πενταετίαν».

*Άρθρον 8.

1. Προσδιορισμός της έάσεως ύπολογισμού της συντάξεως, γενόμενος κατ' άρθρον 37 του Α.Ν. 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Ν. 4476/1965, έάται πραγματικών και όχι τεκμηριών άποδοχών των ήσφαλισμένων, λογίζεται νόμιμος διά του παρόντος, έφ' όσον παρήλθεν ο χρόνος άσκήσεως των ενδίκων μέσων, εκτός εάν έκκρεμούν σχετικαί αίτήσεις. ύποβληθείσαι μέχρι της 10ης 'Οκτωβρίου 1978, έφ' όν δέν ελήφθησαν όριστικαί αποφάσεις ή άπερρίφθησαν ως εκπρόθεσμοι.

2. Από της ισχύος του παρόντος διακόπτεται ή εις τον κλάδον συντάξεων του ΙΚΑ άσφάλισις προσώπων κριθέντων ότι κείνηται την ιδιότητα του τακτικού δημοσίου υπαλλήλου. Καταβληθείσαι εισφοραί διά την άσφάλισιν των προσώπων τούτων δέν επιστρέφονται.

'Απονεμηθείσαι υπό του ΙΚΑ συντάξεις εις πρόσωπα της κατηγορίας ταύτης συνεχίζουν καταβάλλόμεναι εις τούς δικαιούχους και τὰ κατά νόμον μέλη οικογενείας αυτών, έφ' όσον δέν άτυχον συντάξεως εκ του Δημοσίου.

3. 'Ο κατά την παράγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/1974 «περί άναγνώρισεως ως συνταξιού του χρόνου έκτοπίσεως και φυλακίσεως ενίων ήσφαλισμένων και φυλάσεως συναφών θεμάτων», άναγνώρισθείς ως συντάξιμος χρόνος έκτοπίσεως ή φυλακίσεως των ήσφαλισμένων, συναπολογίζεται πρός συμπλήρωσιν των υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του έκκριθέντος διά της υπ' αριθ. 101960/6.12.63 αποφάσεως 'Υπουργού 'Εργασίας Κανονισμού «περί εκρέων και άνθυγιεινών επαγγελματίων» άπαιτούμενων χρονικών προϋποθέσεων εις θαρείας και άνθυγιεινάς εργασίας, έφ' όσον ο ήσφαλισμένος κατά την άμέσως προηγουμένην της έκτοπίσεως ή φυλακίσεως πενταετίαν είχε πραγματοποιήσει εις θαρείας ή άνθυγιεινάς εργασίας τούλάχιστον 300 ήμέρας άσφαλίσεως.

'Η υπό της παραγράφου 2 του αυτού άρθρου προέλαπομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρις της 30ης 'Ιουνίου 1979.

4. Αι μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος εκδοθείσαι πράξεις των όργάνων του ΙΚΑ, δι' όν έρηρηγήθη συντάξεις ή άναγνωρισθείη το ποσόν ταύτης, λογίζονται νόμιμοι ως προς τον εν αυτοίς χρόνον άσφαλίσεως και την κλάσιν ύπολογισμού της συντάξεως, έφ' όσον παρήλθεν ο χρόνος άσκήσεως των ενδίκων μέσων, εκτός εάν έκκρεμούν σχετικαί αίτήσεις, ύποβληθείσαι μέχρι της 10ης 'Οκτωβρίου 1978, έφ' όν δέν εξεδόθησαν όριστικαί αποφάσεις ή άπερρίφθησαν ως εκπρόθεσμοι.

5. 'Επαγγελματικά δημοσιογράφοι, τακτικά μέλη των 'Ενώσεων Συντακτών 'Ημερησίων 'Εφημερίδων των άσφαλιτών, ήσφαλισμένοι εις το ΙΚΑ δύνανται νά εξαγοράσουν τον υπό 21.4.1967 μέχρις 24.7.1974 χρόνον, έφ' όσον λόγω συλλήψεως ή κρατήσεως των διά πολιτικούς λόγους, ύποχρεώθησαν νά άπόσπον της άσκήσεως του επαγγελματός των. Τό γεγονός της συλλήψεως ή κρατήσεως δέν νά άποδεικνύεται εκ βεβαιώσεως της άρμόδιας άρχής, ή δέ άναγνώρισις χωρεί επί τη κατεβλή παρά των ενδιαφερομένων της εισφοράς εργοδότης και ήσφαλισμένου, βάσει του κατά τον χρόνον ύποβολής της αίτήσεως ήμερομηνίου άνειδικασμένου έργατος.

'Ο έάτης της παρούσης διατάξεως άναγνωρισόμενος χρόνος δέν δύναται νά ληφθή υπ' όψει διά την θεμελίωσιν δικαιοκρατικής συντάξεως ή τον καθορισμόν του ποσού ταύτης πρό της έλασχερούς εξοφλήσεως του διά την εξαγοράν καθορισθέντος ποσού.

6. Αίτήσεις, περί συνταξιοδοτήσεως μελών οικογενείας λόγω επισυμβάντος εξ αίτίας της ύποκειμένης θανάτου ύπαλλήλου του Ι.Κ.Α., κατά τὸ από 21.4.1967 μέχρις της 24.7.1974 χρονικόν διάστημα άπορρίβονται, κατόπιν γνωματεύσεων των όρμόδιων 'Υγειονομικών 'Επιτροπών αντιθέτου πόντος τὸ ποσόν της διαεξαχθείσης κατ' άρθρον 7 του Ν. 2163/1955 ένάρκου άνακρίσεως, επανεξετάζονται υπό των ίδιων 'Υγειονομικών 'Επιτροπών, κατόπιν αίτήσεως των ενδιαφερομένων, ύποβληθείσης εντός εξαμήνου από της δημοσιεύσεως του παρόντος.

*Άρθρον 9.

1. Από πρώτης Μαΐου 1978 αί υπό τού ΙΚΑ καταβαλλόμενοι συντάξεις ανακαθορίζονται βάσει ασφαλιστικής κλάσεως άνωτέρας κατά τρεις (3) κλάσεις, έφ' όσον ή έναρξίς τής συνταξιοδότησεως έμπίπτει είς τό μέχρι τής 31.12.1973 χρονικόν διάστημα, κατά δύο (2) κλάσεις, έφ' όσον ή έναρξίς συνταξιοδότησεως έμπίπτει είς τό από 1.1.1974 μέχρι 31.12.1974 χρονικόν διάστημα, κατά μίαν (1) κλάσιν, έφ' όσον ή έναρξίς συνταξιοδότησεως έμπίπτει είς τό από 1.1.1975 μέχρι τής 31.12.1975 χρονικόν διάστημα, τής νέας κλάσεως ανακαθορισμού μή δυναμένης νά υπερβή είς άπώσας τās περιπτώσεις τήν δεκάτην τετάρτην κλάσιν.

2. Καταβαλλόμενα έξ οίσοιήποτε αίτίας προσωρινά επίδοματa είς συνταξιούχους συμπληρίζονται προς τās έκ τού ανακαθορισμού δυναίει τών διατάξεων τού παρόντος νόμου προκυπούσας επί πλέον διαφοράς ποσού τής συντάξεως. Έφ' όσον παραμένει ύπόλοιπον προσωρινού επίδοματος τούτο ένωσύν-τούται προστιθέμενον είς τήν έκ τού ανακαθορισμού προκύπτουσαν σύνταξιν.

3. Είς τήν περίπτωσιν αί άποδοχαί αί λαμβανόμεναι ύπ' όψει διά τόν ύπολογισμόν τής συντάξεως άναγονται έξ ολοκλήρου είς χρόνον πρό τής 31.12.1975, ή παρεχόμενη σύνταξις ανακαθορίζεται κατά τρεις κλάσεις, έφ' όσον ή λήξις τού χρόνου άσφαλίσεως έμπίπτει είς τό μέχρι τής 31.12.1973 χρονικόν διάστημα, κατά δύο κλάσεις, έφ' όσον ή λήξις τής άσφαλίσεως έμπίπτει είς τό μέχρι τής 31.12.1974 χρονικόν διάστημα καί κατά μίαν κλάσιν, έφ' όσον ή λήξις τής άσφαλίσεως έμπίπτει είς τό μέχρι τής 31.12.1975 χρονικόν διάστημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Είδικαί διατάξεις (35ετία).

*Άρθρον 10.

1. 'Ο ήσφαλισμένος παρά τώ ΙΚΑ δικαιούται συντάξεως έκν κατά τήν ύποβολήν τής αίτήσεως έπαγγελματιούρας άένα χιλιάδας πεντακσίας (10.500) τουλάχιστον ήμέρας έργασίας είς τήν πραγματικήν άσφάλισιν τού ΙΚΑ καί επί πλέον συντελήρωσε τό 58ον έτος τής ήλικίας.

Έάν ό ήσφαλισμένος συντελήρωσε τόν ύπό τού προηγούμενου άρθρου όρίζόμενον άριθμόν ήμερών έργασίας, ώς καί τό 58ον έτος τής ήλικίας δικαιούται συντάξεως ήλαττωμένης κατά 1/200 τής πλήρους συντάξεως δι' έκαστον μήνα έλλείποντα έκ τού κατά τό προηγούμενον άρθρον όρίου ήλικίας.

2. Διά τόν ύπολογισμόν τών ύπό τής προηγούμενης παραγράφου, απαιτούμενων 10.500 ήμερών έργασίας λαμβάνεται ύπ' όψει κατά τās διατάξεις τού Ν.Δ. 4202/1961 «περί διατηρήσεως τών έκ τής κοινωνικής άσφαλίσεως δικαιωμάτων είς περιπτώσεις μεταβολής άσφαλιστικού φορέως» καί ό χρόνος έξηρητημένης έργασίας έναντι άμοιβής είς τήν άσφάλισιν έτέρου φορέως κυρίας άσφαλίσεως. Δέν λαμβάνεται ύπ' όψει ό χρόνος προαιρετικής άσφαλίσεως, ό άναγνωρισθείς ώς συντάξιμος χρόνος δυνάμει τών διατάξεων τών Ν.Δ. 4377/1964, 4378/1964. Άρθρ. 2 Ν.Δ. 4577/1966 καί 4581/1966, ό χρόνος στρατεύσεως, ό χρόνος άσφαλίσεως πλέον τών 300 ήμερών έργασίας έτησίως, ώς καί οίσοιήποτε έτερος χρόνος λογιζόμενος ώς συντάξιμος (άνεργία, άθηνεία κλπ.) δυνάμει ειδικών διατάξεων. Επίσης δέν λογίζονται ύπ' όψει ό χρόνος άσφαλίσεως μέ τήν ιδιότητα τού αὐτοτελώς άπασχολουμένου.

3. Προκειμένου περί ήσφαλισμένου πληρούντος τās προϋποθέσεις τού πρώτου άρθρου τής πρώτης παραγράφου τού παρόντος άρθρου, τά ποσοστά προσωξήσεως τής συντάξεως τού πίνακος Β' τής παραγράφου 1 τού άρθρου 29 τού Α.Ν. 1846/1951 προσωξήνονται κατά 50% διά τās μετά τήν ίσχύν τού παρόντος ήμέρας έργασίας έν άσφαλίσει τās πραγματοποιούμενας έπείν τών 10.500, μετά τήν συμπλήρωσιν τού 58ου έτους τής ήλικίας.

4. Προκειμένου περί ήσφαλισμένου ύπαγομένου είς τόν Κανονισμόν περί έαρέων καί άνθυγιεινών επαγγελματιών τού ΙΚΑ καί συμπληρούντος τās ύπό τής παραγράφου 1 τού παρόντος όρίζόμενας προϋποθέσεις, τά ποσοστά προσωξήσεως τής συντάξεως τού πίνακος Β' τής παραγρ. 1 τού άρθρου 29 τού Α.Ν. 1846/1951, προσωξήνονται κατά 20% διά τās ήμερομίσθια άσφαλίσεως διά τά όποία κατεβλήθησαν αί διά τούς ύπαγομένους είς τόν Κανονισμόν τούτον προβλεπόμεναι εισφοραί.

5. 'Η καταβολή τής συντάξεως τών βάσει τού παρόντος άρθρου συνταξιοδοτούμενων άνατέλλεται άμα τή ανάληψιν οίσοιήποτε έργασίας ή τή άσκήσει οίσοιήποτε επαγγέλματος. Ειδικώς προκειμένου περί συνταξιούχων, ών τό ποσόν τής συντάξεως δέν υπερβαίνει τό έκάστοτε ίσχύον κατώτατον όριον συντάξεως, ίσχύουν αί περί άναστολής διατάξεις τού άρθρου 29 παρ. 7 στοιχείον γ' τού Α.Ν. 1846/51. Διά Κανονισμού θέλουν όρισθί ή λεπτομέρειαι έφαρμογής τής παρούσης παραγράφου.

6. Αί διατάξεις τού παρόντος άρθρου ίσχύουν από 31ης Μαρτίου 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διαδοχική άσφάλισις.

*Άρθρον 11.

1. Αί διατάξεις τού άρθρου 5 τού Ν.Δ. 4202/1961 «περί διατηρήσεως τών έκ τής Κοινωνικής Άσφαλίσεως δικαιωμάτων είς περιπτώσεις μεταβολής άσφαλιστικού φορέως» ώς συνθετικώς ήμηνεύθησαν διά τών διατάξεων τού άρθρου 33 τού Ν. 4476/1965 «περί προσθέτου παρά τώ ΙΚΑ, προαιρετικής άσφαλίσεως καί άλλων τινών μεταρρυθμίσεων τής περί ΙΚΑ, νομοθεσίας», δέν εφαρμόζονται:

α) 'Επί ήσφαλισμένων ύπαχθέντων διαδοχικώς έκ τής άσφαλίσεως φορέως άσφαλίσεως αὐτοτελώς άπασχολουμένων είς τήν άσφάλισιν φορέως άσφαλίσεως μισθωτών καί άντιστρόφως καί

β) 'Επί ήσφαλισμένων ύπαγομένων τό πρώτον άπό τής ίσχύος τού παρόντος καί εφεξής διαδοχικώς είς τήν άσφάλισιν οίσοιήποτε έτέρου φορέως άσφαλίσεως, έκτός, τών περιπτώσεων έφαρμογής τών διατάξεων τού Ν. 163/1975.

Είς τās περιπτώσεις τούτας εφαρμόζονται τά κάτωθι:

α. 'Η σύνταξις τού δικαιούχου είναι τό άθροισμα τών τμημάτων τού ποσού τής συντάξεως τών έαρυνόντων τόν άπονέμοντα καί τούς λοιπούς συμμετέχοντας 'Οργανισμούς, κατά τά κατωτέρω όρίζόμενα.

Ό άπονέμων τήν σύνταξιν φορέας καταβάλλει είς τόν δικαιούχον τό άθροισμα τών τμημάτων συντάξεων, χρεώνων έκαστον τών συμμετεχόντων φορέων μέ τό έαρύνον τούτον ποσόν τού τμήματος τής συντάξεως.

β. Έκαστος τών όργανισμών άσφαλίσεως μεταξύ τών όποιών καί ό άπονέμων, ύπολογίζει, διά τών προς τούτο άρμοζίων όργάνων του, τό κατά τήν διέουσιν τούτον νομοθεσίαν ποσόν συντάξεως βάσει τού συνόλου τού διαδοχικώς πραγματοποιηθέντος χρόνου άσφαλίσεως καί προσδιορίζει τό έαρύνον τούτον τμήμα κατά τήν αναλογίαν τού παρ' αὐτῷ πραγματοποιηθέντος χρόνου άσφαλίσεως.

γ. Είς περίπτωσιν καθ' ήν τό έξαγόμενον, κατά τά άνωτέρω, άθροισμα τών τμημάτων συντάξεως, τών έαρυνόντων τόν άπονέμοντα καί τούς λοιπούς συμμετέχοντας φορείς, είναι μικρότερον τού κατωτάτου όρίου συντάξεως τού καταβαλλομένου ύπό τού φορέως είς τήν άσφάλισιν τού όποίου διηνύθη ό περισσότερος χρόνος, σύνταξις τού δικαιούχου είναι τό ποσόν τού έκάστοτε κατωτάτου όρίου συντάξεως τού 'Οργανισμού, είς τήν άσφάλισιν τού όποίου διηνύθη ό περισσότερος χρόνος.

Ό άπονέμων τήν σύνταξιν φορέας καταβάλλει τούτο όλόκληρον είς τόν δικαιούχον, τής σχετικής δαπάνης έπιμεριζομένης μεταξύ άπονέμοντος καί λοιπών φορέων αναλόγως τού παρ' έκάστῳ τούτων χρόνου άσφαλίσεως.

δ. Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ ἀπονέ-
μοντος τὴν σύνταξιν ἢ τῶν λοιπῶν ἐπιβαρυνομένων φορέων, αὐ-
ξάνεται ἀναλόγως καὶ τὸ τμήμα τῆς συντάξεως τὸ βαρύνον
τὸν χορηγήσαντα τὴν αὐξήσιν ὀργανισμῶν.

ε. Χρόνος ἀσφαλίσεως παρέχων δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἴ-
ναι ὁ χρόνος ὅστις ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπονάμην τῆς συντά-
ξεως κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως παρ' ᾧ
διηγήθη καὶ ἐφ' ὅσον εἶχον ἐκπληρωθῇ αἱ ἀσφαλιστικαὶ ὑπο-
χρεώσεις μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτή-
σεως.

στ. Τὰ ὑπὸ τῶν συμμετεχόντων φορέων ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς
τὸν ἀπονέμοντα καὶ καταβάλλοντα τὴν σύνταξιν Ὀργανισμῶν,
ἀποδίδονται εἰς τοῦτον συμψηφιστικῶς ἢ αὐτουσῶς κατ' ἔτος,
παρὰ τῶν ὑποχρέων ὀργανισμῶν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης
Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἐπὶ καθυστέρησεως πέραν τῆς 31 Μαρτίου ἐκάστου ἔτους
τῆς ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων ποσῶν τῶν καταβληθεισῶν
συντάξεων τοῦ προηγούμενου ἔτους, ταῦτα ἐπιβαρύνονται διὰ
προσθέτων τελῶν, ἴσων πρὸς τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐν περιπτώσει
καθυστέρησεως καταβολῆς ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ
ἀπονέμοντος τὴν σύνταξιν ὀργανισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ
τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστε-
ρουμένων εἰσφορῶν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961
καταργεῖται.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ πά-
σης αἰτήσεως ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961
υποβαλλομένης μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Γενικὴ διακήρυξις.

Ἄρθρον 12.

Ἐν τῇ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται
παρ. ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 11 ἔχουσα οὕτω:

«11. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 πάντα τὰ εἰς τὴν παράγρα-
φον 1 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα Ταμεία κυρίας ἀσφαλίσεως
μισθωτῶν τὰ ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀσκοῦντα ἀσφάλισιν κλάδου Συν-
τάξεων, τὰ μὴ παρέχοντα τὰ κατωτάτα ὅρια συντάξεων τοῦ
Ι.Κ.Α., ὑποχρεοῦνται ὅπως παρέχουν εἰς τοὺς συνταξιούχους
τῶν ὡς κατωτάτα ποσὰ συντάξεων τὰ ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ παρεχό-
μενα κατὰ κατηγορίας τοιαῦτα.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τ' ἀνωτέρω Ταμεία, ἐφ' ὅσον
αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ μετὰ τῶν τυχόν κοινωνικῶν πόρων
τοῦ κλάδου συντάξεων εἶναι ἴσαι τοῦλάχιστον πρὸς αὐτὰς τοῦ
κλάδου συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, ὑποχρεοῦνται ὅπως παρέχουν εἰς
τοὺς μισθωτοὺς ἡσφαλισμένους τῶν, κατὰ κατηγορίας, τὰς
αὐτὰς τοῦλάχιστον κατ' ὕψος καὶ ἔκτασιν παραχρᾶς συντά-
ξεων πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας παρέχει ἐκαστοτὲ τὸ ΙΚΑ εἰς
τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις.

Διὰ πράξεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων
τούτων, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρε-
σιῶν, δύνανται ν' ἀνακαθορίζονται αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί,
ἐφ' ὅσον τὸ ἐξ ἀντικειμένου προκύπτει ἀσφάλιστρον κλάδου
συντάξεων, ὑπολογιζόμενον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν νομοθετημέ-
νων πόρων ἐκτὸς τῶν δωρεῶν καὶ τῶν προσόδων περιουσίας,
δὲν ὑπερβαίνει τὸ μέγιστον ἀσφάλιστρον κλάδου συντάξεων
τοῦ ΙΚΑ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἄρθρον 13.

Σύνθεσις τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

1. Αἱ λειτουργοῦσαι εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τοῦ ΙΚΑ
Τοπικαὶ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαί (ΤΔΕ) ἀπαρτίζονται ὡς
ἀκολούθως:

α. Περιφερειακὰ καὶ Τοπικὰ Ὑποκαταστήματα περιοχῆς
Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης: 1) Ἐξ ἐνὸς Προ-
έδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ἢ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου
δημοσίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς Προέδρου, 2) ἐξ ἐνὸς
ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνι-
κῶν Ὑπηρεσιῶν, 3) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἡσφαλισμέ-
νων καὶ 4) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν, ὡς μελῶν.

β. Λοιπὰ τοπικὰ Ὑποκαταστήματα: 1) Ἐξ ἐνὸς Πρωτο-
δίκου ἢ Εἰρηνοδίκου ἢ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου δημοσίου διοικη-
τικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς Προέδρου, 2) Ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ
Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, 3) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπρο-
σώπου τῶν ἡσφαλισμένων καὶ 4) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν
ἐργοδοτῶν, ὡς μελῶν.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν δικαστικῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν
αὐτῶν γίνεται μεθ' ὑπόδειξιν τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν ἢ Πρω-
τοδικῶν.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν μετὰ
τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ πί-
νακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον ἀριθμὸν ὑποψηφίων ὑποβαλ-
λομένου, προκειμένου μὲν περὶ ἐκπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων
παρὰ τῆς ΓΣΕΕ, προκειμένου δὲ περὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐρ-
γοδοτῶν ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τῶν οἰκείων τοπικῶν ἐργοδοτικῶν
ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 14.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον, πλήρως
αιτιολογημένην, γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἢ κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος αὐξήσιν τῶν ὀρίων καὶ
τῶν τευχερτῶν ἡμερομισθίων τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων δύ-
νεται νὰ ὀρίζεται καὶ ἀπὸ μεταγενεστέρως ἡμερομηνίας, οὐχὶ
ὅμως πέραν τοῦ τριμήνου ἀφ' ἧς ἡ αὐξήσις τοῦ κατωτάτου
ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου, ἐφ' ὅσον καὶ κατ' ὃ μέ-
τρον διαπιστοῦται ἀδυναμία τοῦ Ἰδρύματος νὰ ἀνταποκριθῇ
πρὸς τὰς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ τού-
του ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τὸν Ν. 629/1977 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξι-
μου χρόνου ἀπασχολήσεως ἐργατοτεχνιτῶν οἰκοδόμων» ἐπέρ-
χονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις καὶ προσθήκαι:

α) Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 1
ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Δικαίωμα ἀναγνωρίσεως κέκτηνται οἱ κατὰ τὴν προηγου-
μένην παράγραφον ἐργατοτεχνίται, οἱ γεννηθέντες τὸ ἔτος
1947 καὶ προγενεστέρως, ὡς ἀκολούθως».

β) Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως:

«δ') Οἱ ὑπαχθέντες εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρὸ τῆς 31.12.60
ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 1.300 τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας
ἐν ἀσφάλει: ἀπὸ 1.1.1956 μέχρι 31.12.1975».

γ) Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 ἀντικαθίστανται
ὡς ἀκολούθως:

«2. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς συμπληρῶντας μέχρι τῆς 1.7.
1977 τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, αἱ ἀναγνωριζόμεναι ἡ-
μέραι ἀνέρχονται εἰς 3.050, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἐν τῇ
ἀσφάλει τοῦ ΙΚΑ χιλίας (1.000) τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐρ-
γασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ «περὶ τρόπου ἀ-
σφαλίσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς οἰκοδομι-
κὰς ἢ τεχνικὰς ἐν γένει ἐργασίας προσώπων».

Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην δὲν συμπληροῦται ὁ
διὰ τὴν συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενος χρόνος ἀσφαλίσεως, οἱ
περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος ἡσφαλισμένοι δύνανται νὰ συνε-
χίσουν προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ ΙΚΑ ἐπὶ τῇ κατα-
βολῇ τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαρια-
σμοῦ Δώρων καὶ ἀποδογῶν ἀδείας οἰκοδόμων.

3. Αἱ ἀναγνωριζόμεναι ἡμέραι ἐργασίας, ἐν οὐδεμίᾳ περι-
πτώσει δύνανται μετὰ τοῦ πραγματικοῦ συνολικοῦ χρόνου ἀ-
σφαλίσεως νὰ ὑπερβοῦν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἡμερομισθίων,
τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαι-

ώματος, οὐδὲ τὰς 200 ἐτησίως διὰ τὰ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1956 ἐτη ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ ἢ τὰ 250 διὰ τὰ πρόσωπα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ὡς ἐτος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν διὰ τοὺς ἀναγνωρίζοντας ἡμέρας ἐργασίας βάσει τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 λογίζεται τὸ πρῶτον ἐτος ἐκάστης πενταετίας).

δ) Ἐν τέλει τοῦ ἀρθροῦ 5 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτως:

«Ὡς καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐνεργεῖται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἡσφαλισμένου εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε εἰς 24 μηνιαίας δόσεις.

Ὁ ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ».

ε) Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 προβλεπομένη προέσθια ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ἡμερῶν ἐργασίας παρατείνεται μέχρι 31.12.1978.

2. Διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἐργοδότας οἰκοδομικῶν καὶ τεχνικῶν ἐργασιῶν ἐν γένει ἡ ὑποχρέωσις τῆς συμπληρώσεως ἐπὶ εἰδικῷ στελέχους, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ δι' ἑκάστον ἡσφαλισμένον, ἀπάντων τῶν στοιχείων χρόνου ἀπασχολήσεως τοῦ ἡσφαλισμένου, τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ εἰδικῷ στελέχους λαμβάνει χώραν τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας ἐκάστης ἐβδομάδος, ἐπὶ διακοπῆς δὲ τῆς ἐργασίας ἐνωρίτερον τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας. Ἐπὶ περιπτώσεων συνεχοῦς ἀπασχολήσεως ἡσφαλισμένων ἐκτεταμένης πέραν τοῦ μηνός, ἡ συμπλήρωσις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐργασίαν ἡμέραν τοῦ μηνός. Ἀνὰ ἐν φύλλον τοῦ εἰδικῷ στελέχους, μετὰ σχετικῆς ἀνακεφαλαιωτικῆς καταστάσεως, δέον ὥπως ποδᾶλλεται παρὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον ἱποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ ἐπομένου τοῦ χρόνου τῆς ἀπασχολήσεως μηνός. Ὁ τύπος τῶν φύλλων τῶν εἰδικῶν στελεχῶν καὶ τῶν καταστάσεων καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορισθῶνται διὰ τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς τῶν ἀνωτέρω στοιχείων εἰς τὸ ἀρμόδιον ἱποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, αἱ ἀναλογουσαι πάσης φύσεως εἰσφοραὶ, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικῷ Λογαριασμοῦ Δώρου Ἐργατοτεχνικῶν Οἰκοδόμων τοιούτων, προσαυξάνονται κατὰ 25%, ἐὰν ἡ καθυστέρησις εἴναι μέχρι καὶ δέκα (10) ἡμερῶν, κατὰ 5% δὲ ἐπὶ πλεόν ἂν ἑκάστον ἐν συνεχείᾳ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς εἴρηται προθεσμίας. Ἡ ὀλικὴ ὅμως ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 100% τῆς ἀρχικῆς εἰσφορᾶς.

3. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1978, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ Δώρου Ἐορτῶν, ἀποδογῶν ἀδείας καὶ ἐπιδόματος ἀδείας εἰς τοὺς ἐργατοτεχνικὰς οἰκοδόμους, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, τῆς δαπάνης βαρυνούσης τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Δώρου Οἰκοδόμων.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 390/1969 προστίθενται αἱ κατωθὶ διατάξεις: «Δύνανται ὅμως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὸ ΙΚΑ καὶ ὁ Ο.Γ.Α. νὰ συνιστοῦν βοηθητικὰς διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι ὡς ἀντικείμενον θὰ ἔχουν τὴν ἀνάλυσιν καὶ τὸν προγραμματισμὸν τῶν σχετικῶν μηχανογραφικῶν ἐφαρμογῶν, ὡς καὶ νὰ διαδίδουν τὰς ἀπαραίτητους μονάδας προετοιμασίας στοιχείων σταθμῶν τηλεπεξεργασίας (τερματικῆς μονάδας) καὶ μονάδων εἰσόδου καὶ ἐξόδου στοιχείων.

Δύνανται ἐπίσης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ Ο.Γ.Α. νὰ ἀναθέτουν εἰς τρίτους, κατὰ τὰς καίμενας περὶ προμηθειῶν διατάξεις τούτων, τὴν διενέργειαν μελετῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν.

Εἰδικῶς τὴν μηχανογράφειν τοῦ συστήματος παρακολουθήσεως τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἡσφαλισμένων περὶ ὧν ὁ Κανονισμὸς «περὶ τρόπου ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς οἰκοδομικὰς καὶ τεχνικὰς ἐν γένει ἐργασίας προσώπων» καὶ τῆς καταβολῆς αὐτοῖς τῶν δώρων ἐορτῶν, τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῶν ἀποδογῶν ἀδείας, δύναται τὸ ΙΚΑ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἰδιωτικὰ γραφεῖα μηχανογραφήσεως».

Ἄρθρον 17.

Προκειμένου περὶ Διευθύνων Πολιτικῶν Κομμάτων κατὰ τὴν περιόδον τῆς Βουλῆς τῆς προελθούσης ἐκ τῶν γενικῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1964 καὶ μέχρι δύο τὸ πολὺ δι' ἑκάστον κόμμα προσώπων, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1967 ἕως 30 Νοεμβρίου 1974 λογίζεται χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ.

Εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναφερομένων προσώπων ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὰ Πολιτικά Κόμματα κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 9.12.1974 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐπὶ καταβολῇ τῶν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, προβλεπομένων εἰσφορῶν, προστηζομένων διὰ τῶν κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ ΙΚΑ, προσθέντων τελῶν λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς.

Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθορισθῶνται τὰ τῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ, εἰσφορῶν, τὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 προσώπων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ὁ ἀναγνωριζόμενος κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρόνος ἀσφαλίσεως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει πρὸ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

Πρὸς ἑκατὸν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος (ΤΕΒΕ), χορηγεῖται εἰς τοῦτο ἐφ' ἀπαξ ποσὸν ἐξακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν (600.000.000) ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ τοῦ τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Οἰκονομικοῦ ἐτους 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν Νόμου ἐφ' ἧς ἰσχυσαν:

α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Φ.21/21 οἰκ.2174/6.3.71 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Κατόπιν τῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 465/1970 προσηχῆς ἀπὸ 1.1.1970 XV ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπείγουσας ἀνάγκης λειτουργίας τοῦ συστήματος ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων ΙΚΑ μέχρι τῆς Νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ θέματος ἐγκρίνομεν ὅπως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἡσφαλισμένων ἀνηλόντων κατὰ τὸ ἀρθρον 37 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 εἰς τὴν XV κλάσιν, ἰσχύωσι τὰ κατωτέρω ποσοστά, συμπληρουμένων τῶν πινάκων Α' καὶ Β' τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1846/51 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960.

ΠΙΝΑΞ Α'	(Βασικόν ποσόν)
Μισθολογικά Κλάσεις	Ποσοστόν
XV	27%
ΠΙΝΑΞ Β'	(Προσαυξήσεις)
Μισθολογικά Κλάσεις	Ποσοστόν
XV 1%	3.300 έως 7.700
2,6%	7.800 και άνω

Διά τήν νομοθετικήν κύρωσιν τῆς παρούσης θέλομεν μερῖ-
μνήσει ἐν καιρῷ».

β) 'Η ὑπ' ἀριθ. 21/7/οίκ.4210/1973 ἀπόφασις Ὑπουρ-
γοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ
καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 874, τεύχος Β' τῆς 28.
7.1978), ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/7/6331/
1973 ὁμοίας (ΦΕΚ 1435, τεύχος Β' τῆς 2.12.73).

γ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 201/1973 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ
αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων
(ΦΕΚ 193, τ. Α' τῆς 28.8.73), ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 229/1974 ὁμοίου (ΦΕΚ 82 τ. Α' τῆς 28.8.1974).

δ) 'Η ὑπ' ἀριθ. 21/7/926/1974 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ
καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 240 τ. Β' τῆς 28.2.
1974) ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/7/οίκ. 3204/
1974 ὁμοίας (ΦΕΚ 1125 τ. Β' τῆς 8.11.1974).

ε) 'Η ὑπ' ἀριθ. 45922/281/20.5.1967 ἀπόφασις Ὑπουρ-
γοῦ Ἑργασίας «περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ
ἄρθρου 3 καὶ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κανони-
σμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ» (ΦΕΚ 350 τ.
Β' τῆς 30.5.1967).

στ) 'Η ὑπ' ἀριθ. 416/4156/27.11.1975 ἀπόφασις Ὑ-
πουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1481/20.12.1975
τ. Β') «περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου
3 τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ».

ζ) 'Η ὑπ' ἀριθ. 416/2013/12.7.74 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 726/19.7.74 τ. Β') «περὶ
τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως
τοῦ ΙΚΑ».

η) 'Η ὑπ' ἀριθ. Β1/21/21/742/29.11.76 ἀπόφασις τοῦ
Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1439/30.11.76
τ. Β') «περὶ αὐξήσεως κατωτάτων ὁρίων συντάξεων ΙΚΑ».

θ) 'Η ὑπ' ἀριθ. Β1/21/21/2554/20.8.77 ἀπόφασις τοῦ
Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 820/27.8.77 τ.
Β') «περὶ αὐξήσεως κατωτάτων ὁρίων συντάξεων ΙΚΑ».

ι) 'Η ὑπ' ἀριθ. 3292/1.8.1978 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ
Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα οὕτω:

«1. Αἱ καθυστατούμεναι ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ πρὸς τοὺς
Ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς, ἀρ-
μοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ
αἱ ληξιπρόθεσμοι δόσεις τοῦ Ν. 38/1975, αἱ ἀναγόμεναι εἰς
τὸ ἀπὸ 1.3.1975—30.4.1978 χρονικὸν διάστημα μετὰ τῶν
προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων, ὡς καὶ
αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1.5.1978—30.6.1978 χρονικὸν διά-
στημα ἄνευ προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξή-
σεων, κεφαλαιοποιούμεναι ἐξοφλοῦνται εἰς ἑξ ἰσας μηνιαίας
δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταδλητέας μέχρι 30.9.1978.

2. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ρύθμισιν ὑπάρχονται α) αἱ πάσης φύ-
σεως ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἔχουν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστα-
σιν εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἐπαρχίαν Νιγρίτης
Ναμοῦ Σερρών, ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ζημιῶν εἰς τὰς ἐπαγ-
γελματικὰς τῶν ἐγκαταστάσεις καὶ β) ἰδιῶται κατοικοῦντες
εἰς τὰς ἀνωτέρω περιοχὰς τῶν ὁποίων αἱ οὐκ αἰ ὑπέστησαν
ζημίας.

'Η ὑπαρξίς τῆς ζημίας θὰ ἀποδεικνύεται ἐκ βεβαιώσεως
τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἢ ὑπευθύνου θηλώσεως τοῦ Ν.Δ.
105/1969 τοῦ ἐνδιαφερομένου.

3. 'Η μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ δόσεως τινος συνεπάγεται
ἀπώλειαν τοῦ διὰ τῆς παρούσης παρεχομένου εὐεργετήματος,
καθίσταται δὲ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπακτετὸν τὸ σύνολον τῶν ὀφει-
λῶν μετὰ τῶν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἀναλογούντων
προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων.

4. Ὡς ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πα-
ρούσης, νοοῦνται αἱ εἰσφοραὶ ἡσφαλισμένου καὶ ἐργαζομένου ὡς
καὶ εἰσφοραὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων, δι' ὑποχρεωτικὴν ἢ προ-
αιρετικὴν ἀσφάλισιν εἰς πάσης φύσεως Ὄργανισμοὺς Κοινωνι-
κῆς Ασφαλίσεως καὶ πολιτικῆς (κυρίας Ασφαλίσεως, Ἐπι-
κουρικῆς Ασφαλίσεως, Ἀρωγῆς, Ἀσθενείας, Προνοίας) ἀρ-
μοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. 'Η κατὰ τὰ ἀνωτέρω διευκλύνσεις παρέχεται, ἐφ' ὅσον
οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑποβάλλουν σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν εἰς
τὸν ἀρμοδίον ασφαλιστικὸν φορέα μέχρι 15.9.1978.

6. 'Η παρούσα κυρωθῆτεται νομοθετικῶς.

*Ἀρθρον 20.

Διὰ Προεδρικῶν Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ
Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ κωδικοποιη-
θοῦν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι περὶ τοῦ Ι.Κ.Α. δια-
τάξεις.

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα ἀρίθμη-
σις τῶν ἄρθρων, διάφορος κατάταξις τῶν παραγράφων καὶ
ἐδαφίων αὐτῶν, σχηματισμὸς νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρ-
χόντων, παράλειψις τῶν μὴ ἰσχυρῶν διατάξεων καὶ ἐν γένει
πᾶσα διαρρύθμισις τῶν ἰσχυουσῶν περὶ τὸ Ι.Κ.Α. διατάξεων,
ἄνευ ὁμῶς ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

*Ἀρθρον 21.

Μέχρις ἐκδόσεως, κατὰ τὴν ὀριζομένην διαδικασίαν ὑπὸ
τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ
τοῦ Ν.Δ. 3716/1957, τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενων
Κανονισμῶν, ἰσχύουν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἤδη ἰσχύον-
των Κανονισμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα
νόμον.

*Ἐναρξίς ἰσχύος.

*Ἀρθρον 22.

'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζε-
ται ἄλλως εἰς τὰς κατ' ἰδίαν διατάξεις, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ
μεθεπομένου, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως, μηνός.

'Ο παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

*Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πουλιούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίστηκαν από 1 Ιανουαρίου 1974 ως ακολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Άνωνύμων Έταιρειών κτλ....	»	3.000
8. » » Δελτίο Έμπορικής και Βιομηχανικής Ίδιοκτησίας	»	200
9. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου Άλληλοβοηθείας Προσωπικού του Έθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Άνωνύμων Έταιρειών κτλ. .	»	150
8. » » Δελτίο Έμπ. και Βιομ. Ίδιοκτησίας ..	»	10
9. Για όλα τα τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 3 δρχ., από 9 ως 40 σελ. 8 δρχ., από 41 ως 80 σελ. 15 δρχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 15 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Στο Τεύχος Άνωνύμων Έταιρειών και Έταιρειών Περιορισμένης Εύθνης :

Α. Δημοσιεύματα Άνωνύμων Έταιρειών :

1. Των δικαστικών πράξεων	Δραχ.	400
2. Των καταστατικών Άνωνύμων Έταιρειών...	»	10.000
3. Των τροποποιήσεων των καταστατικών των Άνωνύμων Έταιρειών	»	2.000
4. Των ανακοινώσεων και προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/70 «περί Άλλοδαπών Ασφαλιστικών Έταιρειών» και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ, που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις	»	1.000
5. Των ανακοινώσεων των υπό διάλυση Άνωνύμων Έταιρειών, κατά το Β.Δ. 20/5/1939 ...	»	200
6. Των Ισολογισμών των Άνωνύμων Έταιρειών	»	4.000
7. Των συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών Έταιρειών	»	1.000
8. Των αποφάσεων «περί έγκρισης τιμολογίων των Ασφαλιστικών Έταιρειών»	»	600
9. Των υπουργικών αποφάσεων «περί παροχής άδειας επέκτασης των εργασιών Ασφαλιστικών Έταιρειών», των εκθέσεων περιουσιακών στοιχείων Άνωνύμων Έταιρειών γενικά, και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	»	4.000
10. Των αποφάσεων «περί παροχής πληρεξουσιότητας προς αντιπροσώπευση εν Έλλάδι Άλλοδαπών Έταιρειών» και των αποφάσεων «περί μεταβίβασης του χαρτοφυλακίου Ασφαλιστικών Έταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Των αποφάσεων «περί συγχωνεύσεως Άνωνύμων Έταιρειών»	»	10.000

12. Των αποφάσεων της Επιτροπής του Χρηματιστηρίου «περί εισαγωγής χρεωγράφων εις το Χρηματιστήριο προς διαπραγμάτευση, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67» Δραχ. | 1.000 |

13. Των αποφάσεων της Επιτροπής κεφαλαιαγοράς «περί διαγραφής χρεωγράφων εκ του Χρηματιστηρίου, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967» » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Έταιρειών Περιορισμένης Εύθνης :

1. Των καταστατικών	»	1.000
2. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	»	400
3. Των ανακοινώσεων και προσκλήσεων	»	200
4. Των Ισολογισμών	»	1.000
5. Των εκθέσεων εκτιμήσεως περιουσιακών στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Άλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Άλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων :

1. Των υπουργικών αποφάσεων «περί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας Άλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Άλληλασφαλιστικών Ταμείων»	»	1.000
2. Των Ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	»	1.000

II. Στο Τέταρτο τεύχος, των δικαστικών πράξεων, προσκλήσεων και λοιπών δημοσιεύσεων.

400
Το ποσοστό επί των τελών δημοσιεύσεων στο Τεύχος Άνωνύμων Έταιρειών και Έταιρειών Περιορισμένης Εύθνης, που πρέπει να καταβάλλεται υπέρ του Ταμείου Άλληλοβοηθείας Προσωπικού Έθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), όρίσθηκε γενικά σε 50/o.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εισπραχώς το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στην Υπηρεσία του Έθνικού Τυπογραφείου.

2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με έπιταγή επ' όνοματι του Διευθυντή των Διοικητικών και Οικονομικών Υποθέσεων του Έθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής :

α) στην Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Έθνικού Τυπογραφείου),

β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947(ΡΟΝΕΟ 185) κα 178046/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.,

γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού: όταν ή αποστολή τους γίνεται με έπιταγές, μαζί μ' αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ο Γενικός Διευθυντής
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ